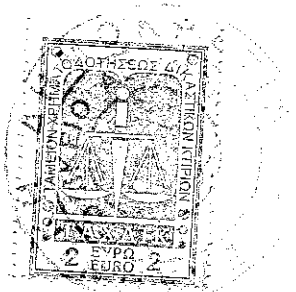

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

2566
Αριθμός /2020

Αριθμός Έκθεσης Κατάθεσης Αγωγής: [REDACTED] /2014
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

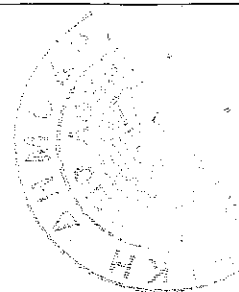
Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Παναγιώτη Τζιούβα, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Αναστασία Πατπα.-

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 1 Νοεμβρίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: [REDACTED]
κατοίκου [REDACTED] (οδός [REDACTED] αρ. [REDACTED]), η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της Αλίκης Μπάκα.-

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «[REDACTED]», που εδρεύει στο [REDACTED] Αττικής ([REDACTED] αρ. [REDACTED]) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Αντωνίου Μπρουμα.-

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 23-1-2014 αγωγή της, που κατατέθηκε στην γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης [REDACTED] /2014, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 30-4-2015 και

μετ' αναβολή για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εγγράφηκε στο πινάκιο.-

Κατά τη συζήτησή της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.-

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

1) Ο Ν. 2472/1997 («Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα») εκδόθηκε σε συμμόρφωση αφενός μεν προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα της 28 Ιανουαρίου 1981, που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν. 2068/1992, αφετέρου δε προς την 95/46/ΕΚ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24.10.1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών. Αντικείμενο του ανωτέρω νόμου, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 αυτού, είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής. Ειδικότερα, με τη διάταξη του άρθρου 2 του Νόμου αυτού, όπως αυτή ίσχυε κατά τον επίδικο χρόνο, με τις τροποποιήσεις της ως προς τα στοιχεία (β) και (ε) αυτής με το άρθρο 18 παρ.1 και 2 του Ν. 3471/2006 και υπό τον παράτιπλο «ορισμοί» ορίζεται ότι: «Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως: α) "Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα", κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων ... β) ..., γ) "Υποκείμενο των δεδομένων", το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή

μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόσταση του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική, δ) "Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζεται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή, ε) "Αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("αρχείο"), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσιτά με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, στ) ..., ζ) "Υπεύθυνος επεξεργασίας", οποιοσδήποτε καθορίζει τον σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός. Όταν ο σκοπός και ο τρόπος της επεξεργασίας καθορίζονται με διατάξεις νόμου ή κανονιστικές διατάξεις εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τα ειδικά κριτήρια, βάσει των οποίων γίνεται η επιλογή του, καθορίζονται αντίστοιχα από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο, η) "Εκτελών την επεξεργασία", οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, ... ια) "Συγκατάθεση" του υποκειμένου των δεδομένων, κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επιγνώσει και με την οποία το

υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο "επεξεργασίας" τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων, στα οποία αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί, οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα». Με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του ίδιου νόμου, ορίζεται ότι «Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο», ενώ με τη διάταξη του άρθρου 4 αυτού, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του Ν. 3471/2006, ορίζεται ότι: «Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει: α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών β) Να είναι συναφή, πρόσφορα, και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας, γ) να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλλονται σε ενημέρωση, δ) ... (παρ. 1). Η τήρηση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου βαρύνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας ...(παρ. 2)». Με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 και 2 αυτού, όπως το εδ. γ της παρ.2 τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 παρ.1 του Ν. 2915/2001, ορίζεται ότι: «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του». Με τη διάταξη του άρθρου 10, όπως η παρ.3 αυτού τροποποιήθηκε με το

άρθρο 25 του Ν. 3471/2006, ορίζεται ότι: «Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη. Διεξάγεται αποκλειστικά και μόνο από πρόσωπα που τελούν υπό τον έλεγχο του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία και μόνο κατ' εντολή του (παρ. 1). Για τη διεξαγωγή της επεξεργασίας ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να επιλέγει πρόσωπα με αντίστοιχα επαγγελματικά προσόντα που παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις από πλευράς τεχνικών γνώσεων και προσωπικής ακεραιότητας για την τήρησή του απορρήτου (παρ. 2). Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια των δεδομένων και την προστασία τους από τυχαία ή αθέμιτη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση και κάθε άλλη μορφή αθέμιτης επεξεργασίας ... (παρ. 3). Αν η επεξεργασία διεξάγεται για λογαριασμό του υπεύθυνου από πρόσωπο μη εξαρτώμενο από αυτόν, η σχετική ανάθεση γίνεται υποχρεωτικά εγγράφως. Η ανάθεση προβλέπει υποχρεωτικά ότι ο ενεργών την επεξεργασία τη διεξάγει μόνο κατ' εντολή του υπεύθυνου και ότι οι λοιπές υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου βαρύνουν αναλόγως και αυτόν (παρ. 4)». Με το άρθρο 12 παρ.1 αυτού ορίζεται ότι: «Καθένας έχει δικαίωμα να γνωρίζει εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει υποχρέωση να του απαντήσει εγγράφως». Με τη διάταξη του άρθρου 22 του νόμου αυτού προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για τις αναφερόμενες εκεί κατηγορίες συμπεριφορών που κρίνονται αξιόποινες. Τέλος με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 και 2 αυτού ορίζεται ότι: «Φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του παρόντος νόμου προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση. Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την

πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον. (παρ. 1). Η κατά το άρθρο 932 ΑΚ χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται κατ' ελάχιστο στο ποσό των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια. Η χρηματική αυτή ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξαρτήτως από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη (παρ. 2)». Συνεπώς, σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του ως άνω άρθρου 23 του Ν. 2472/1997 και του ταυτάριθμου άρθρου της κοινοτικής οδηγίας 95/46/ΕΚ, από τις οποίες, σε συνδυασμό με τις αναλόγως εφαρμοζόμενες διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299 και 932 του ΑΚ, συνάγεται ότι, σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας προκαλεί ηθική βλάβη στο υποκείμενο των προσωπικών δεδομένων, η ευθύνη του πρώτου για χρηματική ικανοποίηση του τελευταίου είναι νόθος αντικειμενική και προϋποθέτει: α) συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) που παραβιάζει τις διατάξεις του Ν. 2472/1977 ή (και) των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών κανονιστικών πράξεων της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, β) ηθική βλάβη, γ) αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της συμπεριφοράς και της ηθικής βλάβης και δ) υπαιτιότητα, ήτοι γνώση ή υπαίτια άγνοια αφ' ενός των περιστατικών που συνιστούν την παράβαση και αφ' ετέρου της πιθανότητας να επέλθει ηθική βλάβη. Η ύπαρξη υπαιτιότητας τεκμαίρεται, και ως εκ τούτου ο υπεύθυνος επεξεργασίας, προκειμένου να απαλλαγεί από την ευθύνη του, έχει το βάρος να αποδείξει ότι ανυπαίτως αγνοούσε τα θεμελιωτικά του πταίσματός του πραγματικά γεγονότα, σύμφωνα με την περί τούτου ρητή διάταξη του άρθρου 23 παρ.2 της ως άνω Οδηγίας, η οποία ορίζει ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας μπορεί να απαλλαγεί της ευθύνης αυτής, εν μέρει ή εν όλω, εάν αποδείξει ότι

δεν ευθύνεται για το ζημιογόνο γεγονός (ΑΠ 171/2019, ΑΠ 1740/2013, ΑΠ 637/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

2) Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 922 ΑΚ, ο προστήσας κάποιον άλλον σε μια υπηρεσία ευθύνεται για τη ζημία που ο προστηθείς προξένησε σε τρίτο κατά την υπηρεσία του. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή επί προστήσαντος φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο δεν συνδέεται συμβατικά με τον ζημιωθέντα τρίτο, προστηθείς δε μπορεί να είναι ωσαύτως νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Η εφαρμογή της ως άνω διάταξης προϋποθέτει α) σχέση πρόστησης, η οποία είναι η τοποθέτηση, διορισμός, χρησιμοποίηση από κάποιο πρόσωπο (του προστήσαντος), ενός άλλου προσώπου φυσικού ή νομικού (του προστηθέντος), σε θέση ή απασχόληση (διαρκή ή μεμονωμένη εργασία), που αποβλέπει στη διεκπεραίωση υπόθεσης και γενικότερα, στην εξυπηρέτηση των επαγγελματικών οικονομικών ή άλλων συμφερόντων του πρώτου, β) ενέργεια του προστηθέντος παράνομη και υπαίτια, δηλαδή αδικοπραξία πληρούσα τις προϋποθέσεις του άρθρου 914 ΑΚ και γ) η ενέργεια αυτή του προστηθέντος να έγινε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας, που του είχε ανατεθεί ή επ' ευκαιρία ή εξ αφορμής της υπηρεσίας του ή ακόμα και κατά κατάχρηση της υπηρεσίας του αυτής. Η τελευταία (κατάχρηση υπηρεσίας) υπάρχει όταν η ζημιογόνος πράξη τελέστηκε καθ' υπέρβαση των ορίων των καθηκόντων του προστηθέντος και κατά παράβαση των εντολών και οδηγιών του προστήσαντος, θα πρέπει όμως μεταξύ της ζημιογόνου ενέργειας και της υπηρεσίας, που έχει ανατεθεί στον προστηθέντα, να υφίσταται εσωτερική συνάφεια υπό την έννοια ότι αυτή (πράξη) δεν θα μπορούσε να υπάρξει χωρίς την πρόστηση ή ότι η τελευταία υπήρξε το αναγκαίο μέσο για την τέλεση της αδικοπραξίας (βλ. ΑΠ 337/7010, ΑΠ 331/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1507/2005 ΕΛΛΔνη 2006.92, ΑΠ 959/2004 ΕΛΛΔνη 2004.1602, ΑΠ 926/2004 ΕΛΛΔνη 2005.1659, ΑΠ 651/2001 ΕΛΛΔνη 2001.1540, ΑΠ 555/2000 ΕΛΛΔνη 2000.1578,

ΕφαΘ 1053/2009 ΕπΕμπΔ 2009.735, ΕφαΘ 1198/2009 ΔΕΕ 2009.1361, ΕφΠατρ 378/2005 ΔΕΕ 2006.415). Δικαιολογητικός λόγος της καθιέρωσης της ευθύνης από αλλότριες πράξεις είναι η ωφέλεια την οποία ο προστήσας αποκομίζει από την ανάμιξη του ενδιάμεσου προσώπου, το οποίο εντάσσει στο πεδίο της δραστηριότητας του (επαγγελματικής, επιχειρηματικής κλπ.). Η εκπροσώπηση από τον προστηθέντα των συμφερόντων του προστήσαντος δεν απαιτείται να είναι εμφανής στους τρίτους, η δε σχέση πρόστασης έχει τέτοια ευρύτητα, ώστε να καλύπτει κάθε εκούσια χρησιμοποίηση άλλων προσώπων και μπορεί να στηρίζεται σε σύμβαση εργασίας, έργου, εντολής, στη βάση της σχέσης πρόστασης μπορεί να είναι και οποιαδήποτε άλλη βιοτική σχέση μεταξύ προστήσαντος και προστηθέντος, σημειούμενου ότι είναι αδιάφορο αν η ανωτέρω σχέση στην οποία βασίζεται η πρόσταση είναι νόμιμη ή παράνομη, αν ο προστηθείς αμείβεται ή όχι, ή αν η σχέση πρόστασης είναι διαρκής ή ευκαιριακή, ενόψει τέλεσης συγκεκριμένης πράξης (ΑΠ 121/2002 ΕΛΛΔνη 2002.1614, ΑΠ 380/1979 ΝοΒ 27.1437, ΑΠ 194/1976 ΝοΒ 24.718, ΕφΚερκ 213/2000 ΔΕΝ 2001.1107, Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, Α.Κ., τόμ. IV, άρθρο 922 αρ. 14), ενώ η ανάπτυξη από τον προστηθέντα πρωτοβουλίας και δικής του σφαίρας δράσης μέσα στα πλαίσια του πεδίου δράσης του προστήσαντος δεν αποτελεί λόγο αποκλεισμού της ευθύνης του τελευταίου (Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, ό.π., αρ. 29, Αγαλλόπουλου - Ζερβογιάννη, θέματα αστικής ευθύνης σελ. 54 επ.), σημειούμενου ακόμη ότι για την εξάρτηση μεταξύ προστήσαντος και προστηθέντος δεν απαιτείται η παροχή δεσμευτικών ειδικών οδηγιών, όσον αφορά το χρόνο, τόπο και τρόπο παροχής της εργασίας, αλλά αρκεί η παροχή γενικών οδηγιών ή μιας γενικής εποπτείας (ΑΠ 1270/1989 ΕΛΛΔνη 32.765, ΑΠ 300/1980 ΝοΒ 28.1723).

3) Στην προκείμενη περίπτωση, η ενάγουσα, με την κρινόμενη αγωγή της ισχυρίζεται ότι τον Σεπτέμβριο του έτους 2010,

αναζητώντας εργασία, συναντήθηκε με μία κυρία, της οποίας το όνομα δεν γνωρίζει, στα πλαίσια ανταπόκρισης της ίδιας (ενάγουσας) σε αγγελία αναζήτησης baby sitter. Ότι, στα πλαίσια συνέντευξης για την ως άνω εργασιακή θέση, παρέδωσε στην εν λόγω κυρία φωτοτυπία της ταυτότητάς της, το ΑΦΜ της και τη διεύθυνση κατοικίας της. Ότι, στις 5-12-2010, ενημερώθηκε ότι την αναζητά η αστυνομία στα πλαίσια ερευνών για απάτες που πραγματοποιούνται σε καταστήματα κινητής τηλεφωνίας, καθώς μία από τις δράστιδες είχε καλέσει κάποιο κατάστημα από αριθμό κινητού τηλεφώνου, το οποίο ήταν στο όνομά της. Ότι, όπως αναλυτικά αναφέρεται στο δικόγραφο της αγωγής, είχε πέσει θύμα σπείρας, καθώς στις 21-9-2010 άγνωστη γυναίκα μετέβη στο επί της οδού [REDACTED] αρ. [REDACTED] στην Πάτρα κατάστημα κινητής τηλεφωνίας [REDACTED] ιδιοκτησίας [REDACTED] και, με τη χρήση απλού φωτοαντιγράφου του δελτίου ταυτότητάς της, εμφανίστηκε με το όνομά της και πραγματοποίησε δύο συνδέσεις κινητής τηλεφωνίας, αποκομίζοντας δύο επιδοτούμενες συσκευές, αξίας 341 ευρώ. Ότι, συνεπώς, η εναγομένη συνέλεξε και καταχώρησε παράνομα προσωπικά της δεδομένα, άνευ συναίνεσής της, στο αρχείο της, περαιτέρω δε χρησιμοποίησε παράνομα τα προσωπικά της δεδομένα, καταρτίζοντας από μόνη της, χωρίς τη συναίνεσή της, σύμβαση παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και εν συνεχεία προέβη σε έκδοση λογαριασμών, που έφεραν την ίδια ως υπεύθυνη πληρωμής. Ότι η εναγομένη όφειλε να μεριμνήσει, ώστε να ζητήσει το σώμα της πρωτότυπης ταυτότητάς της ή επικυρωμένο αντίγραφο αυτής και όχι απλή φωτοτυπία και να ελέγξει αν πράγματι υπήρχε συγκατάθεσή της για την επεξεργασία των προσωπικών της δεδομένων, κατόπιν κατάλληλης ενημέρωσής της. Ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, η εναγομένη προσέβαλλε παράνομα την προσωπικότητά της και της προκάλεσε ηθική βλάβη. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά και κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αιτήματός της αγωγής από

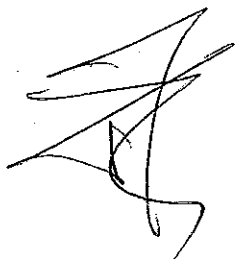
καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, που έλαβε χώρα με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της στο ακροατήριο, που περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, η ενάγουσα ζητεί να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη οφείλει να της καταβάλλει το ποσό των 20.100 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Επίσης ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στην πληρωμή της δικαστικής της δαπάνης.

4) Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο (άρθρα 9, 14, 22 ΚΠολΔ) εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Δεδομένου, δε, ότι η κρινόμενη αγωγή αφορά αστική απαίτηση, απορρέουσα από παραβίαση των διατάξεων του ν. 2472/1997, πρέπει να εκδικασθεί με την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664-676 ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν προ της κατάργησής τους με το νόμο 4335/2015 και εξακολουθούν να εφαρμόζονται στην προκείμενη υπόθεση ενόψει του χρόνου ασκήσεως της κρινόμενης αγωγής κατ' άρθρο ένατο παρ.2 του ίδιου νόμου), όπως ορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 3 του ίδιου νόμου. Ως εκ τούτου, ενόψει του ότι τηρήθηκαν οι δικονομικοί κανόνες της προσήκουσας αυτής ειδικής διαδικασίας, το Δικαστήριο αυτό είναι υλικά αρμόδιο για την εκδίκαση της κρινόμενης ανακοπής και δεν επιβάλλεται από άλλη δικονομική αρχή της καλόπιστης διεξαγωγής της δίκης η παραπομπή της υπόθεσης σε ιδιαίτερη συζήτηση για προπαρασκευή των διαδίκων, πρέπει να διαταχθεί η εκδίκαση της υπόθεσης, όχι με βάση την τακτική διαδικασία, όπως εσφαλμένα εισήχθη προς συζήτηση, αλλά με βάση την προσήκουσα ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών. Περαιτέρω, η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη, καθώς η ενάγουσα περιγράφει επαρκώς τις επικαλούμενες ως αδικοπρακτικές

συμπεριφορές της εναγομένης, απορριπτομένων των σχετικών αντιθέτων ισχυρισμών της τελευταίας. Εξάλλου, η εναγομένη νομιμοποιείται παθητικώς στην κρινόμενη αγωγή, καθώς, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς της, η ενάγουσα περιγράφει λεπτομερώς τις πράξεις επεξεργασίας των προσωπικών της δεδομένων, στην οποίες προέβη η εναγομένη, είτε ατομικώς είτε διά των προστηθέντων από εκείνη προσώπων. Η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες στη μείζονα πρόταση (υπό στοιχ. 1 και 2) διατάξεις, καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 340, 345, 346 ΑΚ, 70 και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί κήρυξης της εκδοθησομένης απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο, κατόπιν του περιορισμού του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, είναι απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, διότι το εν λόγω αίτημα προϋποθέτει καταψηφιστική διάταξη της απόφασης. Σημειώνεται ότι η κρινόμενη αγωγή, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς της ενάγουσας, δεν εδράζεται και στις διατάξεις του ν. 3471/2006, ούτε τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, διότι τα περιγραφόμενα πραγματικά περιστατικά, έστω και αληθή υποτιθέμενα, δεν συνεπάγονται την επεξεργασία των προσωπικών της δεδομένων στα πλαίσια της παροχής προς την ενάγουσα υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ούτε η ίδια φέρει την ιδιότητα του «συνδρομητή», με βάση τον ορισμό του άρθρου 2 του ίδιου νόμου. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην αγωγή η ενάγουσα ουδέποτε συμβλήθηκε με την εναγομένη, ούτε δεσμευόταν από τις τηλεφωνικές συνδέσεις που η τελευταία εξέδωσε στο όνομά της, ούτε ουδέποτε οχλήθηκε από την εναγομένη τηλεφωνικώς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Συνεπώς, εν προκειμένω τυγχάνουν εφαρμογής αποκλειστικά οι διατάξεις του ν. 2472/1997. Κατόπιν τούτων, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

5) Η εναγομένη, με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της αρνείται γενικά την αγωγή και περαιτέρω ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των πράξεών της και της ηθικής βλάβης της ενάγουσας, καθώς ουδέποτε η ίδια όχλησε την ενάγουσα καθ' οιονδήποτε τρόπο, ούτε της ζήτησε χρήματα. Ο ισχυρισμός αυτός της εναγομένης, εκτιμώμενος ως αιτιολογημένη άρνηση της αιτιώδους συνάφειας της συμπεριφοράς της με την ηθική βλάβη της ενάγουσας, προβάλλεται αλυσιτελώς, διότι το γεγονός ότι η εναγομένη δεν όχλησε την ενάγουσα και δεν της ζήτησε χρήματα δεν αναιρεί τον αιτιώδη σύνδεσμο της ηθικής βλάβης της ενάγουσας από την προσβολή της προσωπικότητας, που ισχυρίζεται ότι υπέστη, με την παράνομη συλλογή των προσωπικών της δεδομένων από την εναγομένη. Ωστόσο, ο ισχυρισμός θα ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα στα πλαίσια ενδεχόμενου υπολογισμού του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης της ενάγουσας, ως άρνηση του ύψους αυτής. Εξάλλου, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι δεν βαρύνεται με υπαιτιότητα για την παράνομη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας, διότι οι δράστες της επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας χρησιμοποίησαν μεθόδους παραπλάνησης, προκειμένου να εξαπατήσουν τον προστηθέντα υπάλληλο της εμπορικής συνεργατίδός της στην Πάτρα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, καθώς τα πραγματικά περιστατικά που η εναγομένη ισχυρίζεται, έστω και αληθή υποτιθέμενα δεν συνεπάγονται την έλλειψη υπαιτιότητάς της ως προς τη συλλογή και επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας, διότι δεν αναιρούν την επικαλούμενη από την ενάγουσα υπαιτιότητα των προστηθέντων της εναγομένης, αναφορικά με τον έλεγχο της έγκυρης συναίνεσης της ενάγουσας ως προς τη συλλογή και επεξεργασία των δεδομένων αυτών. Τέλος, η εναγομένη προβάλλει ένσταση συντρέχοντος πταίσματος της ενάγουσας, διότι δεν τήρησε

την απαιτούμενη επιμέλεια κατά την προσέγγισή της από τους αναφερόμενους στην αγωγή της απατεώνες, αλλά τους έδωσε στοιχεία, όπως φωτοτυπία της ταυτότητάς της και λογαριασμό ΔΕΗ, γεγονός που κανένας επιμελής άνθρωπος δεν θα έδινε υπό τις αντίστοιχες συνθήκες. Ο ισχυρισμός αυτός της εναγομένης είναι, ομοίως, απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, καθώς η συμπεριφορά της ενάγουσας, έστω και αληθής υποτιθέμενη, δεν συνδέεται αιτιωδώς με την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών της δεδομένων από την εναγομένη, ούτε συνεπάγεται οποιαδήποτε συναίνεσή της σε σχετική επεξεργασία των προσωπικών της δεδομένων.

6) Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων (ενός από κάθε διάδικη πλευρά), που εξετάστηκαν νόμιμα στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται νομίμως, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα, το Σεπτέμβριο του έτους 2010, όντας σε ηλικία 26 ετών, στα πλαίσια αναζήτησης εργασίας, ανταποκρίθηκε σε αγγελία που βρήκε στην εφημερίδα «Χρυσή Ευκαιρία» και αφορούσε σε αναζήτηση baby sitter, με μηνιαίο μισθό 900 ευρώ. Για το λόγο αυτό, μίλησε τηλεφωνικά με κάποια γυναίκα, της οποίας τα στοιχεία δεν γνωρίζει, και έκλεισε ραντεβού να τη συναντήσει σε καφετέρια έναντι του σταθμού του ηλεκτρικού στην Κηφισιά, στα πλαίσια συνέντευξης για την κάλυψη της ως άνω θέσης εργασίας. Στη συνάντησή τους αυτή, η ενάγουσα, παρέδωσε στην ανωτέρω άγνωστη γυναίκα, φωτοτυπία της ταυτότητάς της, όπως της είχε ζητηθεί τηλεφωνικά, ενώ περαιτέρω της γνωστοποίησε το ΑΦΜ της και τη διεύθυνση κατοικίας της, προκειμένου, όπως η άγνωστη γυναίκα την ενημέρωσε, να ελέγξει στην Αστυνομία τα στοιχεία της. Ωστόσο, η ενάγουσα ουδέποτε ειδοποιήθηκε αναφορικά με την εν λόγω θέση εργασίας. Εν συνεχεία, τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους η ενάγουσα ενημερώθηκε ότι

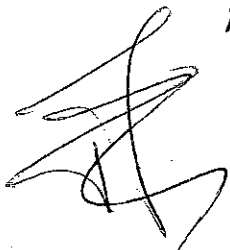
την αναζητά η αστυνομία, αναφορικά με έρευνες που διεξήγαγε για απάτες, που πραγματοποιούνταν σε καταστήματα κινητής τηλεφωνίας, κατά τις οποίες οι δράστες εμφανίζονταν με φωτοτυπίες ταυτοτήτων και άλλων στοιχείων έτερων υπαρκτών προσώπων και πραγματοποιούσαν τηλεφωνικές συνδέσεις, προκειμένου με τον τρόπο αυτό να αποσπούν επιδοτούμενες συσκευές κινητών τηλεφώνων. Ειδικότερα, αναφορικά με την ενάγουσα, αποδείχθηκε ότι στις 21-9-2010 άγνωστη γυναίκα μετέβη στο κατάστημα της συνεργαζόμενης με την εναγομένη [REDACTED] με την επωνυμία « [REDACTED] », που βρίσκεται στην Πάτρα επί της οδού [REDACTED] αρ. [REDACTED] και με τη χρήση απλού φωτοαντιγράφου της ταυτότητάς της ενάγουσας και του ΑΦΜ της πραγματοποίησε στο όνομα της ενάγουσας δύο συνδέσεις κινητής τηλεφωνίας και έλαβε δύο επιδοτούμενες συσκευές, συνολικής αξίας 341 ευρώ. Από έρευνα του συνηγόρου της ενάγουσας μετά την διαπίστωση του γεγονότος αυτού, η εναγομένη ενημέρωσε την ενάγουσα ότι για τις εν λόγω τηλεφωνικές συνδέσεις είχαν εκδοθεί λογαριασμοί, συνολικού ποσού 1.123,36 ευρώ, οι οποίοι ουδέποτε περιήλθαν εις γνώση της ενάγουσας, διότι η άγνωστη δράστης της απάτης δήλωσε στην ως άνω συνεργάτιδα εταιρία της εναγομένης ψεύτικη διεύθυνση κατοικίας της ενάγουσας. Σημειώνεται ότι η εναγομένη, όταν αντιλήφθηκε την σε βάρος της απάτη, κατήργησε τις εν λόγω τηλεφωνικές συνδέσεις και ουδέποτε όχλησε την ενάγουσα, ούτε ζήτησε από εκείνη οποιοδήποτε χρηματικό ποσό. Εκ των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι υπάλληλος της συνεργαζόμενης με την ενάγουσα ως άνω [REDACTED] με την επωνυμία [REDACTED], από αμέλειά του, ήτοι από έλλειψη της προσοχής που όφειλε και μπορούσε να επιδείξει, έλαβε από την άγνωστη δράστη της ως άνω απάτης τα προσωπικά δεδομένα της ενάγουσας, τα οποία χρησιμοποίησε, χωρίς να ελέγξει, ως όφειλε και

2566

μπορούσε, αν τα στοιχεία αυτά αντιστοιχούσαν στα πραγματικά στοιχεία της άγνωστης γυναίκας, που εμφανίστηκε στο κατάστημα της και η οποία υπέγραψε τις σχετικές αιτήσεις σύνδεσης. Με τον τρόπο αυτό, όμως, προέβη σε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, χωρίς να εξασφαλίσει την αληθή συναίνεση του πραγματικού υποκειμένου των δεδομένων αυτών, εν προκειμένω δε της ενάγουσας, πριν προβεί στην επεξεργασία τους. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η ως άνω [REDACTED]

[REDACTED] είχε καταρτίσει με την εναγομένη το από 8-6-2005 ιδιωτικό συμφωνητικό δικαιόχρησης και το από 8-6-2005 ιδιωτικό συμφωνητικό διαμεσολάβησης στη σύνδεση στο δίκτυο [REDACTED], σύμφωνα, με το οποίο η εναγομένη χορήγησε στην εν λόγω εταιρία – συνεργάτη της δικαίωμα διαμεσολάβησης της στη σύνδεση συνδρομητών στο δίκτυο κινητής τηλεφωνίας της [REDACTED]. Ομοίως κατά τους όρους των ίδιων συμφωνητικών η ως άνω συνεργάτης της εναγομένης υποχρεούνταν να προσελκύει υποψήφιους συνδρομητές για το δίκτυο κινητής τηλεφωνίας της εναγομένης και να διαμεσολαβεί, προκειμένου αυτοί να υποβάλλουν αίτηση σύνδεσης στο δίκτυο της τελευταίας και να συνάπτουν σχετική σύμβαση με την εναγομένη, όντας πελάτες αποκλειστικά της εναγομένης. Περαιτέρω, σύμφωνα με την ίδια σύμβαση, η ως άνω συνεργάτης της εναγομένης ανέλαβε την υποχρέωση να παρουσιάζει στους υποψήφιους συνδρομητές την αίτηση σύνδεσης που της παρέδιδε η εναγομένη και να τους καθοδηγεί στην πλήρη συμπλήρωση και υπογραφή της. Επίσης, όφειλε να ζητεί από τους υποψήφιους συνδρομητές τα δικαιολογητικά που εκάστοτε απαιτούσε η εναγομένη για την εγγραφή συνδρομητή, όπως την φωτοτυπία της ταυτότητάς τους, πιστοποιώντας ταυτόχρονα την αυθεντικότητά τους με την υπογραφή και από τον υπάλληλο της συνεργάτιδας της σχετικής αίτησης σύνδεσης. Εκ των ανωτέρω όρων, σαφώς προκύπτει ότι η

ως άνω συνεργαζόμενη με την εναγομένη εταιρία, κατά την συλλογή και επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας, είχε αναμφισβήτητα την ιδιότητα της προστηθείσας της εναγομένης, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα πρόταση που προηγήθηκε (υπό στοιχ. 2), καθώς μέσω αυτής η εναγομένη επέκτεινε την οικονομική της δραστηριότητα, χωρίς να ενδιαφέρει το είδος της συμβάσεως που τις συνέδεε, ενώ η εν λόγω [REDACTED] εταιρία συνέλλεξε τα εν λόγω δεδομένα στα πλαίσια των καθηκόντων που της είχαν ανατεθεί δυνάμει της προαναφερθείσας σύμβασης. Ομοίως, αποδείχθηκε ότι, σε κάθε περίπτωση, αναφορικά με τη συλλογή των προσωπικών δεδομένων των υποψήφιων συνδρομητών της εναγομένης, η ως άνω συνεργάτης της είχε την ιδιότητα του «εκτελούντος την επεξεργασία», ενώ η εναγομένη ήταν η «υπεύθυνη επεξεργασίας» των δεδομένων αυτών, έχοντας την αντίστοιχη ευθύνη βάσει των διατάξεων του ν. 2472/1997 (ως άνω μείζονα πρόταση υπό στοιχ. 1). Συνεπώς, εν προκειμένω έλαβε χώρα εκ μέρους της ενάγουσας, ως προστήσασας την [REDACTED] εταιρία με την επωνυμία [REDACTED], αλλά και ως υπεύθυνης επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων των συνδρομητών της, παράνομη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας, ήτοι επεξεργασία χωρίς τη συναίνεσή της. Συγκεκριμένα έλαβε χώρα παράνομη συλλογή των προσωπικών δεδομένων του ονόματος, επωνύμου, πατρώνυμου, ημερομηνίας γέννησης, αριθμού δελτίου ταυτότητας και αριθμού φορολογικού μητρώου της ενάγουσας από την ως άνω προστηθείσα της εναγομένης, εν συνεχεία δε έλαβε χώρα παράνομη επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών δεδομένων, ήτοι καταχώριση, οργάνωση, διατήρηση, αποθήκευση και χρήση των δεδομένων αυτών από την εναγομένη, για την παροχή δύο τηλεφωνικών συνδέσεων στο όνομα της ενάγουσας και την έκδοση λογαριασμών επί των συνδέσεων αυτών. Εκ της ανωτέρω

9566

παράνομης και υπαίτιας (αμελούς) συμπεριφοράς της εναγομένης, η οποία συνιστά ειδική περίπτωση προσβολής της προσωπικότητάς της ενάγουσας, όπως στη μείζονα πρόταση της παρούσας αναφέρεται (υπό στοιχ. 1), η τελευταία υπέστη ηθική βλάβη, καθώς τα προσωπικά της δεδομένα συλλέχθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν χωρίς τη συναίνεσή της, με τον τρόπο δε αυτό, πέραν αυτής καθ' αυτής της αδικοπραξίας σε βάρος της, ενεπλάκη, έστω και υπό την ιδιότητά της ως μάρτυρα, σε ποινική υπόθεση που σχηματίστηκε για τους δράστες της απάτης και βρέθηκε εμφανιζόμενη ως συνδρομητής δύο τηλεφωνικών συνδέσεων, που χρησιμοποιήθηκαν από τα μέλη της συμμορίας που προέβαινε στις εν λόγω πράξεις, γεγονότα που δεν θα ελάμβαναν χώρα αν η εναγομένη και οι προστηθέντες συνεργάτες αυτής τηρούσαν τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας για την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (υπ' αριθ. 488/82 απόφαση της εθνικής επιτροπής τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων – ΦΕΚ Β/1505/30-7-2008) και τα συναλλακτικά ήθη, και προέβαιναν σε απλή ταυτοποίηση των προσώπων που εμφανίζονταν στα καταστήματά τους με τις φωτοτυπίες ταυτοτήτων που τους χορηγούσαν για τη δημιουργία τηλεφωνικών συνδέσεων της εναγομένης. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη του το βαθμό του πταίσματος της εναγομένης, το είδος της προσβολής, καθώς και την οικονομική και κοινωνική κατάσταση των διαδίκων, κρίνει, με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και της λογικής και χωρίς να δεσμεύεται από το αναγραφόμενο στη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 2 του ν. 2472/1997 ελάχιστο ποσό, καθώς εν προκειμένω η παράβαση των διατάξεων του ν. 2472/1997 έλαβε χώρα από αμέλεια των προστηθέντων της εναγομένης (βλ. μείζονα πρόταση υπό στοιχ. 1), ότι η ενάγουσα δικαιούται ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση, για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη, το ποσό των 2.000 ευρώ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε

παραδεκτή και νόμιμη, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να αναγνωριστεί ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 2.000 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Τέλος, η εναγομένη, η οποία ηπάται κατά ένα μέρος, πρέπει να καταδικασθεί να πληρώσει μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας (βλ. άρθρο 176 και 191 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων κατά την προσήκουσα ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664-676 ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν προ της κατάργησής τους με το νόμο 4335/2015).-

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

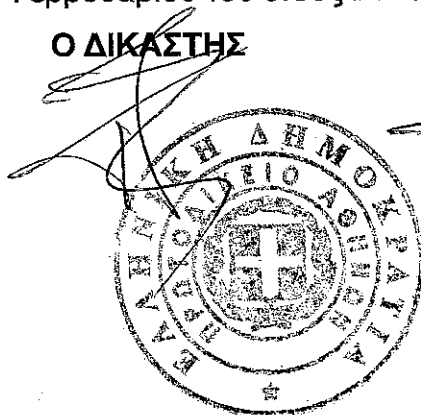
ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την αγωγή.-

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής.-

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη να πληρώσει μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.-

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στις 17 Φεβρουαρίου του έτους 2020.-

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του.

Αθήνα, 25 ΦΕΒ. 2020
..... Γραμματέας

Γεώργιος Γεωργίου